

Італійський закрійник Отторіно Реджинато щомісяця в Києві працює в ательє дизайнера Олени Голець

Після тижня моди, що минулого місяця виплеснув на глядача-споживача вітчизняного модного продукту чимало сенсацій і приємних несподіванок, аристократизмом, добротністю, стилістикою стриманості й довершеності зачепила за живе яскрава колекція одягу весна-літо 2011 дизайнера Олени Голець під назвою *La Dolce Vita*. Наступного після показу дня мені довелося побувати в бутику пані Олени на Великій Васильківській (колишній Червоноармійській) у Києві і спостерігати, як чоловіки, посилаючись на побачене вчора, приміряли одяг, котрий уподобали на показі, і купували його. Мабуть, через незнання ринку чоловічого одягу й попиту на ексклюзив подивувалася, що саме представники сильної статі вподобали дорогі модельні екземпляри одягу з показу. Ось як бачить ситуацію дизайнер Олена ГОЛЕЦЬ:

— Нині в Україні ми вже виготовляємо костюми неаполітанського крою високої якості. Їх забезпечують *made to measure*, буквально «ручна робота за міркою», крій, що підкреслює індивідуальність. Тож маємо, що запропонувати відвідувачеві.

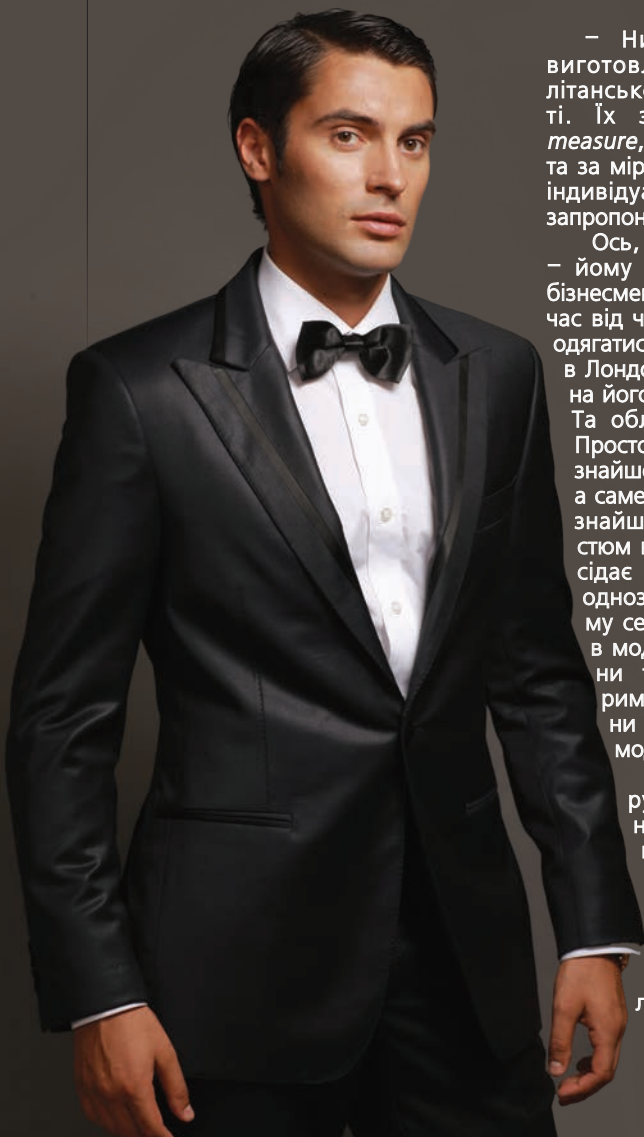
Ось, наприклад, один із клієнтів — йому 30 років, дуже активний бізнесмен, повернувся з Лондона, і час від часу відвідує це місто, щоб одягатися. Чому він відвозить гроші в Лондон? Я ж купую виготовлене на його власному заводі молоко? Та облишмо тему патріотизму. Просто чоловік гарної статури не знайшов костюма на три гудзики, а саме такі він обожнює. Чому не знайшов? Бо нині модний костюм на два гудзики, він краще сідає на будь-яку фігуру, його однозначно легше продати. Тому серійно дизайнери це ввели в моду, своїм авторитетом вони тиснуть на свідомість і отримують результат: те, що вони продукують, починає бути модою.

Ми будуємо культуру виробництва таку, яка не культивувалася в нашій країні і, звісно, не працювала 70 років. У вересні їду до Парижа чи Мілана, щоб відібрати тканини на чоловічу колекцію одягу. Адже є дуже мало виробників тканин

для чоловічого одягу. Вони входять до консорціуму першочергових закупівельників австралійської шерсті, їх там зо два чи три десятки, максимум — півсотні. Такі тканини в основному випускають найкращі фабрики Італії. Світові виробники — *Cerutti, Colombo, Loro Piana, Lanificio, Luigi Botto, Piacenza*. А консорціум придумали для того, щоб мати можливість в Австралії першими викупити найкращий перший постриг у найкращих господарствах. Це дає можливість фабрикам зсукувати нитки з показником щільності, цупкості від 100 і вище, високоякісним костюм вважається з тканини 140–150 і вище. В асортименті ательє маємо більше як 500 найменувань тканин, дивовижні рідкісні зразки, приміром для пальто 100-відсотковий кашемір, є й тканини з верблюжої шерсті. Не може залишати байдужим і колекція костюмних тканин — твідіві, у клітку, гладкі. Маємо шерсть Супер 140, 150 і навіть 180. Вони не мнуть і практично вічні.

Ось у вересні на сировинній виставці ми закупили тканини на зиму 2011–12 років. Після отримання зразків відшиваємо колекцію, в лютому презентуємо, і тільки у вересні наступного року ця продукція може бути поставлена в магазини.

— *Пані Олено, ви робите ставку на чоловічі костюми, а здається, що на тижні моди*

більше було показано жіночого вбрання...

– Просто чоловічі виходи це, як правило, комплект – брюки, жилет, сорочка, піджак.

– А сукню вдягнула і вийшла! І це ніби яскравіше?

– Та ні, чоловічий костюм це апофеоз!

– Але ж він, здається, не знає якихось радикальних змін, у чому там може полягати новизна?

– Я вам знаєте, що скажу, щоб навчитися шити чоловічий костюм, потрібне життя. Так, як я колись, мені було тоді десь 22 роки, запитала в одного мільярдера, Едоардо Міроліо, в нього 24 лінії готового одягу, його вважають одним із найбагатших людей в італійському парламенті, скільки треба років, щоб ім'я заробити і побудувати бренд, так він відповів: «Життя». Так само і з чоловічим костюмом.

– Свого часу Михайло Воронін пропагував жилетний метод, чи довелося вам ним користуватися?

– Це хороший метод, але ми його не застосовували. Нас консулювали і консулюють технологи італійці, а паралельно почав працювати з нами відомий італійський закрійник Отторіно Реджинато, котрий приїздить щомісяця на тиждень у Київ.

– І що, справді, одна примірка й – готово?

– Ні, дві, особливо на початку. Та, знаєте, коли людина починає шитися, це діє як наркотик. Якщо ми розуміємо одне одного, якщо зустрічаємося, то вже починає вибудовуватися низка бажань. І те хочеться. І те... Індивідуальне замовлення костюма забезпечує можливість створення іменних лекал, збереження їх в архіві ательє і коригування, залежно від форми одягу і сезону. Тож при замовленні наступного костюма або сорочки досить просто зателефонувати.

– І ательє шие чоловічі сорочки?

– Звісно... Ми одержуємо єгипетські котони і котони з Віргінських островів одразу після виставки, всі найновіші. Сорочкові тканини постачаються фабрикою з виробництва котону, однією з двох, що

залишилися в Італії. Ми повністю працюємо для чоловіків – у режимі гардероба.

– Пані Олено, яка освіта відкриває такий красивий шлях модельєра, дизайнера? З чого ви починали свій нинішній тріумф?

– Я економіст-міжнародник. Закінчила Київський інститут народного господарства, нині це національний економічний університет. І я дуже вдячна своїм викладачам. У нас були три такі «кити», на яких я виросла як особистість. Це – Федір Геннадійович Петрашко, Лев Михайлович Мозговий і Дмитро Григорович Лук'яненко. Якби вибудувати матрицю, з чого я склалася, базис, то ці три особистості створили б основу тієї матриці. Навчили думати, навчили розвиватися. Дмитро Григорович нам весь час казав: «Намалюємо схемку». І так з'явилася схема розв'язання будь-якої життєвої проблеми, будь-якого питання, що постає в бізнесі.

– А як ви прийшли все-таки до дизайнерського хліба?

– Я все життя малювала. Моя мама домовлялася з учителькою, що та мене виставлятиме з класу, якщо побачить дамочок на полях зошитів...

– Мабуть, варто виховувати менеджерів, щоб можна було розподілити якісь функції. А ви, Олено, маєте на кого покластися?

– Армані тільки в 70 років припинив власноруч відбирати тканини і коли йому було 40, він уже мав всесвітньо відому мережеву структуру. «Фешн» – це та галузь, де ти маєш все контролювати самостійно. І нікому замінити. Може, добре вести фінанси, бухгалтерію, багато інших речей, та навіть Том Форд, дизайнер зі світовим ім'ям, самостійно розвішував одяг у світових монобрендових butikах.

Наша розмова з пані Оленою завершилася дещо несподівано, бо прийшли клієнти.

Успіху! Витків, витків і надійної орбіти!

Ганна ВІКТОРОВА.

Родзинки

Ініціали на внутрішній кишені піджака.

Шовкові петлі, зроблені вручну.

Гудзики з горіха чи рога буйвола.

Шлицу на рукаві з гудзиками можна повністю розстігнути.

Внутрішню кишеню оброблено підкладкою разом із тканиною верху.

Застосування бортовки з кінського волосся.

Класичний костюм, блейзер і строгі ділове пальто з кашеміру чи ангори. А ще –

Його величність смокінг

Ательє Голець пропонує 16 моделей смокінгів і 150 видів церемоніальних тканин. Вони готові й чекають на вас!

Мужчина в смокінгу змінюється, а світ змінюється доволу нього.

